

[Kaj V. Andersen.]

værdsat servicearbejde netop i den offentlige sektor, der nok har brug for en sådan service.

Nu vil jeg gerne bede den højtærede minister her afkræfte rygtet om, at disse planer skal føres ud i livet, eller oplyse, at disse planer i hvert fald er opgivet.

Boligministeren (*Helge Nielsen*):

Det er rigtigt, at der for tiden foregår visse overvejelser om en omlægning af centraladministrationens telefonbetjening. Jeg vil gerne allerede nu præcisere, at det selvfølgelig ikke er min hensigt at bortrationalisere de blinde telefonpasseres stillinger i centraladministrationen.

I forbindelse med opførelsen af de nye ministerialbygninger på Slotsholmen i 1960'erne blev der etableret en fælles telefoncentral, der af økonomiske og rationelle grunde blev etableret som én stor teknisk enhed med en kapacitet på indtil 2.400 lokalnumre. Hver enkelt af de tilsluttede ministerier har efter ønske sit eget kaldenummer med det nødvendige antal lokalnumre, der betjenes af eget personale. Der er i alt 20 kaldenumre eller brugere knyttet til den store central, og tilsammen er omkring 40 personer fuldtids- eller deltidsbeskæftiget med telefonpasning, heraf knap $\frac{1}{3}$ blinde eller svagtseende.

I dag udnytter vi ikke denne centrals tekniske muligheder fuldt ud, og da de enkelte ministeriers telefonbetjening er for beskeden til at klare særlige spidsbelastninger, opstår der undertiden situationer, hvor kunderne ikke føler sig rigtigt betjent. Ved at etablere en fælles telefonbetjening for centraladministrationens telefonnet ville man kunne udjævne spidsbelastningen og derudover spare en ret betydelig del af personalet.

Det er klart, at en sådan omlægning af telefonbetjeningen ikke er helt problemfri. Den service, som de enkelte ministeriers telefonpassere i dag yder i kraft af deres kendskab til sagerne og personalet, vil blive forringet, og den fælles telefonbetjening vil skabe særlige problemer ved beskæftigelsen af de blinde, hvis kapacitet i betjeningen af lokalnumre som regel er begrænset til omkring 200 numre.

Boligministeriets ejendomsdirektorat, som

forestår de indledende undersøgelser, er imidlertid opmærksom på disse forhold og har bl. a. opstillet forskellige modeller, der skulle skabe mulighed for fortsat beskæftigelse af blinde og svagtseende.

Som sagt er sagen endnu på et undersøgelsesstadium, og den har ikke været forelagt mig. Jeg vil dog gerne afgive et tilsagn om her, at en eventuel omlægning af telefonbetjeningen kun vil ske med rimelig hensyntagen til de blinde og svagtseendes forhold. Jeg vil i samarbejde med Dansk Blindesamfund og Blindeinstituttet søge at finde frem til en rimelig løsning, og jeg kan tilføje, at vi allerede har haft kontakt med Dansk Blindesamfunds formand om disse problemer.

Vi har altid været glade for de blinde telefonpasseres arbejde, og jeg mener, at vi fortsat i centraladministrationen har brug for deres både venlige og meget kvalificerede assistance.

Jeg vil sige til hr. Kaj V. Andersen, at jeg også er af den opfattelse, at vore blinde har for lidt aktivt arbejde.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for det venlige svar, som jeg tager som en bekræftelse på, at ingen blind eller svagtseende i forbindelse med den omlægning, der er tale om, vil miste sit arbejde på det sted. Jeg vil samtidig tilføje og hermed også erklære mig enig med boligministeren i, at det er for dårligt, at staten på et tidspunkt, hvor Dansk Blindesamfund har ofret og ofrer store beløb til et oplysningsarbejde i radio og tv, ved pjecer og på anden vis for at overbevise erhvervslivet om, at det kan betale sig at anvende den blinde eller svagtseende arbejdskraft, fordi den er omhyggelig, den er meget nøjeregnende med sit arbejde — det er jo ikke helt så udbredte kvalifikationer i dagens Danmark, som det har været; men det gælder de blinde — dér er det meget dårligt, at staten går i spidsen ved at reducere arbejdspladser, som har været naturlige og attraktive arbejdspladser for blinde.

Jeg håber ikke, det bliver resultatet. Jeg frygter bare følgerne i erhvervslivet, når staten bærer sig sådan ad, og jeg er ked af, at man med statens anden hånd med halvt lukkede øjene uddeler invalidepension, fordi det mange gange er det letteste, fremfor at